Віхті Сад

якби заглянуть уночі до кінутой хати
скіки разних чудасій можна б там узнати
он покойний дід седить — Царствіє Небесне
сіть плете і не засне на другую весну
радом баба з рогачом порається дуже
а шо лампа не горить дак їй і байдуже:
наче в доброго кота сяють карі очі
при-Чаїлись по кутках разні поторочі
а надворі сніг іде і неде нима людей
бо всі люде у силі вже поснули трударі
тіки я один тиняюсь дурний да безумний
босі ноги задубіли да клацають зуби
за пазухой кусок хліба що вкрав у собакі
і Библія да ни вся — скурив на цигаркі
думаю простить за це мине Ісус може
бо вин ловкий наш Господь — схоче ще й поможе
полин звізда палає а я люблю тибе
нищасний мий Израїль прогнівивший небес
дід седить мине до себе не пускає в хату
каже шо такіх по сьвіту лазе нас багато
я їх правда не сьтрічав а тоб усі разом
ми б построїли собі хату з пирилазом!
вітер виє цвіте вишня а я пропадаю
а маленьке кузенятко на скрипочку грає
Віхта жинка милосердна дай їй Бог здоровія
вона бідним помагає а ми її любим
як та рибка золота дивицця за нами
народилася собі сімнаццятого марта